

никой сериозенъ ученъ не вѣрва. „Гърция въ разстояние на 25 вѣка се е толкова промѣнила, щото сега се обитава отъ славяни, турци, албанци и власи“. (Така и най-новиятъ изследвачъ на европейскитѣ раси, Günther Hecht, бележи въ 1936 г.: „Днешнитѣ гърци говорятъ елински, тѣ владѣятъ грѣцкитѣ земи, но отъ кръвта и отъ наследството на древнитѣ северно-расови елини, които сж създали езика и високата елинска култура, тѣ не сж задържали много у себе си.“) Ония, които се наричатъ гърци днесъ, страдатъ отъ мономанията да създаватъ една „абстрактна народност“ и да обявяватъ всѣки православенъ за гъркъ. Позовавайки се неведнажъ на личнитѣ си наблюдения, за да ни увѣри въ честното си свидетелство, Селимински — който има дълъгъ опитъ между гърцитѣ, особено въ Атина — намира тия хора за непоправимо обладани отъ гордостъ и мегаломания. „Тѣзи хора се познаватъ по своя фалшивъ характеръ, чиито знаци сж многоглаголството, праздниятъ егоизъмъ, високомѣрното презрение къмъ другитѣ“. Подъ влияние на Кораи и на други учени гърци, които сж разхвалили старогрѣцката слава, новитѣ гърци биватъ прихванати отъ „голѣма надменностъ и извънредно самохвалство“, поради което презиратъ и наричатъ варвари всички българи. „Дори прочутитѣ имъ професори отъ катедрата хвърлятъ най-ядовити стрели и често ни обсипватъ съ всичкитѣ проклетия на свѣта. Азъ самъ често пжти бѣхъ слушателъ и зрителъ и въ Атина, и въ много други градове и събрания грѣцки“.

Съ много подробности и сърдечна болка разкрива Селимински пораженията у насъ на агресивния елинизъмъ. Като учители, гърцитѣ отчуждаватъ българската младежъ нравствено и национално отъ рода ѝ; а и по-възрастнитѣ, но прости по духъ българи, тѣ заразяватъ съ манията на елинизма, учейки ги да презиратъ рода и езика си. Погърченитѣ българи не само ставатъ безполезни за народа си, но се и борятъ противъ него; и ако проявятъ дарби, поставятъ ги въ услуга на искусствената си народностъ, срамейки се да признаятъ българското си потекло. Не напразно още Априловъ бѣ писалъ (1841): „Ако нѣкъде се мѣрне образованъ българинъ, то той, получилъ възпитание между гърцитѣ и напоилъ се съ духа на елинизма, отстѣпва отъ своя родъ и иска да минава за гъркъ, скривайки своя произходъ. Сжщия примѣръ след-